

បុរាណករ កំពូល

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឃុំចេត្រីង ព្រៃឃ្មុំ

តាងនាមប្រជុំអាណាចក្រខ្មែរ

លេខ : ២២

តុលាការ កំពូល

ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៩

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ០៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដោយមានសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ ដូចតទៅ :

សាលដីកា

១ - ឯកឧត្តម	ឌិត មន្ត្រី	ជាប្រធាន
២ - លោក	ឆឹម ស៊ីផល	ចៅក្រម
៣ - លោក	សោម សិរិវឌ្ឍ	ចៅក្រម
៤ - លោក	ព្រហ្ម ភឹមសាន	ចៅក្រម
៥ - លោក	ឃស់ សុខ័យ	ចៅក្រមបន្ទុកការងារ

លេខ : ៣៦

ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩

ក្រសួងព្រហ្មទណ្ឌ លោក ទីប សង្ហារិទ្ធិ

សំរាប់មហាសវ័យកម្ពុជា លោក ទីប សង្ហារិទ្ធិ ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបង្គំឈាមខ្មួញ ពីសាលដីកាក្រសួងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ០៩ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់លោកឧត្តម ឌិត មន្ត្រី និងសវនាការប្រឡងលេខ ១៦ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់ បុរាណករកំពូល ។

ក៏បទ : ទំលាក់របបពន្ធនាគារ ប្រក្រតីត្តនៃសវនាការប្រឡងលេខ ១៦ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។

ដូចជាប្រធានសវនាការ ឯកឧត្តម ឌិត មន្ត្រី ជាប្រធាន "ជាម្ចាស់ឃ្មុំឈាមខ្មួញ" រកទម្រង់ អាជ្ញា ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ រក្សាទុកកិច្ចសន្យា ឃុំកំពង់ចាម ក្រុមកំពង់ចាម រដ្ឋបាលកំពង់ចាម ។ ចម្រើនសវនាការ ក៏ដូចជាប្រធានសវនាការ ឯកឧត្តម ឌិត មន្ត្រី មានទំនំនៃសវនាការប្រឡងលេខ ១៦ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្រុមកំពង់ចាម រដ្ឋបាលកំពង់ចាម ។ ឯកឧត្តម ឌិត មន្ត្រី មាន "ស្នាម" គ្នា ឈ្មោះ ហា ទូច "ស្នាម" ប្រធានសវនាការ រដ្ឋបាលកំពង់ចាម ។ ឯកឧត្តម ឌិត មន្ត្រី មាន "ស្នាម" គ្នា ឈ្មោះ ហា ទូច "ស្នាម" ប្រធានសវនាការ រដ្ឋបាលកំពង់ចាម ។

... របបទំលាក់ ឆ្នាំ មុន

-ដើម្បីជំនុំជំរះលើបង្គំឈាមខ្មួញ និង ជាជនរងគ្រោះ ឈ្មោះ ឆ្នាំ មានឈ្មោះ "ជាម្ចាស់ឃ្មុំឈាមខ្មួញ" រកទម្រង់ អាជ្ញា ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មានទំនំនៃសវនាការប្រឡងលេខ ១៦ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្រុមកំពង់ចាម រដ្ឋបាលកំពង់ចាម ។ ឯកឧត្តម ឌិត មន្ត្រី មាន "ស្នាម" គ្នា ឈ្មោះ ហា ទូច "ស្នាម" ប្រធានសវនាការ រដ្ឋបាលកំពង់ចាម ។

បានឃើញ ហ្នឹងឧទ្ធរណ៍លេខ០៦ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់ឃ្លោះ
ហង្ស ឃ្លៀង ដែលប្តឹងតវ៉ាពីសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៦១ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់
តុលាការខេត្តកំពង់ឆ្នាំង លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញ សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សំណងមហាអញ្ញការ អម សាលាឧទ្ធរណ៍ថា :

១ - ទទួលហ្នឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី ០៥ - ៩ - ១៩៩៧ របស់ជនជាប់ចោទ

ហង្ស ឃ្លៀង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់និងគតិច្បាប់ ។

២ - ចាត់របៀបស៊ើបអង្កេតឡើងវិញ តាមការឃើញខាងលើ ។

បានឃើញ សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់
សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេច :

១ - ទទួលពាក្យហ្នឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី ០៥ - ៩ - ៩៧ របស់ជនជាប់ចោទ

ឃ្លោះ ហង្ស ឃ្លៀង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២ - បដិសេធសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៦១ ចុះថ្ងៃទី ០៣ - ៩ - ៩៧ របស់

តុលាការខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ចោលជាអសារបង់ ។

៣ - អោយជនជាប់ចោទឃ្លោះ ហង្ស ឃ្លៀង រួចផុតពីបទចោទ រំលោភ

សេពស្នូន ។

៤ - សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះនិងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខជនជាប់ចោទ

និង ជនរងគ្រោះ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុកក្នុងកំរិតច្បាប់ ។

បានឃើញ ហ្នឹងសាទុកលេខ ០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់នាង

ដួង ចាន់ធួន ដែលប្តឹងតវ៉ាពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ០៩ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់
សាលាឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញ សាធារណ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់ នាងដួង ចាន់ធួន

ជាម្ចាស់ហ្នឹងសាទុកធ្វើឡើងក្នុងកំរិតច្បាប់ ។

បានឃើញ សាធារណ ឆ្លើយតប ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឃ្លោះហង្ស

ឃ្លៀង ជាចុងហ្នឹងសាទុក ធ្វើឡើងក្នុងកំរិតច្បាប់ ។

ទ្រនស្តាប់រដ្ឋការណ៍ របស់ ចៅក្រមរដ្ឋការណ៍

ទ្រនស្តាប់ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់សំណងមហាអញ្ញការ អម តុលាការកំពូលថា :

១ - ហ្នឹងសាទុករបស់ឃ្លោះ ដួង ចាន់ធួន ស្ថិតក្នុងកំរិតច្បាប់ គប្បី លើកលែងឡើយ

នេះ មកពិនិត្យពិចារណា ។

២ - ត្រូវសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ០៩ ចុះថ្ងៃទី ១៣ - ០១ - ១៩៩៩ របស់សាលា

ឧទ្ធរណ៍ ទុកជាច្រាន ការពេញទាំងមូល ។

បានស្តាប់ចម្លើយអះអាង របស់នាងដួង បានឆ្លុះ ជាម្ចាស់ហ្នឹងសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះថា : ខ្ញុំកើតទុក្ខមិនសុខចិត្តព្រោះសាលាខ្មុស្សី បានកាត់ក្តីខុសទាំងស្រុង ក្នុងករណីដែលឆ្មោះ ហង្ស ឆ្មោះ រំលោភលើខ្លួនខ្ញុំនេះ ។ កាលពីរបស់ថ្ងៃខែមិនចាំ ពេលដែលបងស្រីរបស់ខ្ញុំមិននៅផ្ទះ ឆ្មោះហង្ស ឆ្មោះ ជាបងប្អូនចូលទៅចាប់ខ្ញុំរំលោភនៅក្នុងបន្ទប់ផេក នៅក្រោយពេលចិញ្ចឹមរាំអូប្រែប្រួល ម៉ោង១១យប់ ពេលនោះខ្ញុំស្មានតែចោទ នៅពេលចាប់រំលោភនោះ ខ្ញុំបានប្រឹងប្រែងទើបរះយ៉ាង ខ្លាំង និងស្រែកអោយអ្នកជិតខាងជួយ ហើយឆ្មោះ ហង្ស ឆ្មោះ បានទះកំភ្លៀងនាងខ្ញុំពីរដៃ ។ ឆ្មោះ ហង្ស ឆ្មោះ រំលោភនាងខ្ញុំ ពី ២០ ទៅ៣០ នាទី ហើយនាងខ្ញុំបានប្រឹងស្រែករហូត ។ កន្លងមកនាងខ្ញុំ ពុំដែលមានទំនាក់ទំនង ស្នេហាទេ ក្រោយពេលរំលោភរួចស្រែកទៀងនាងខ្ញុំបានទៅប្តឹងប្រធានភូមិ ។

បានស្តាប់ចម្លើយដោះសារ របស់ឆ្មោះហង្ស ឆ្មោះ ជាចុងហ្នឹងសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះថា : ខ្ញុំសូមឆ្លើយបញ្ជាក់ការពិតដូចតទៅ នាងដួង បានឆ្លុះ បានមករស់នៅជាមួយខ្ញុំពុទ្ធ តាំងពីយូរយា ណាស់មកហើយ ហើយឆ្មោះហង្សបានទំនាក់ទំនង ស្នេហាជាមួយខ្ញុំពុទ្ធជា ប្រើនិស្សិតនិសារ ដូចជានៅក្នុង ផ្ទះ និង នៅក្រៅផ្ទះ ។ ដោយទំនាក់ទំនងស្នេហាកាន់តែជ្រៅទៅពុំ នាងដួងបាន ឆ្លុះ ចេះតែរក ទ្រង់ឆ្មោះជាមួយប្រពន្ធខ្ញុំរហូត ចំពោះទ្រង់ចាប់រំលោភនេះតាមការពិតពុំមានដូច្នោះទេ ព្រោះ ខ្ញុំពុទ្ធជាប្តីមកជាមួយនាង ៤ រឺ ៥ ដងមកហើយ គឺមានការត្រូវគ្នាជាមុនរហូត ។ ពេលរបស់នោះ ខ្ញុំពុទ្ធពុំចាំថា នាងស្លៀកពាក់ទោអាវភ្លឺទេ តែគ្រាន់តែដឹងថាជាអចិន្ត្រៃយ៍ នាងស្លៀកទោ ហើយក្នុង កាលស្លៀកទ្រង់ជាមួយប្រពន្ធខ្ញុំ ផ្ទះរបស់ខ្ញុំពុំមានបន្ទប់ទេ ពុំមានទ្វារបង្អួចត្រឹមត្រូវទេស្មោះស្មោះ ដែល អាចមើលឃើញខាងក្នុងបាន ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ការពារ របស់លោក លួង សុខា ជាមេធាវីអោយឆ្មោះ ហង្ស ឆ្មោះ ជាចុងហ្នឹងសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះថា : យោងតាមសាស្ត្រា របស់កូនក្តី យោងតាម ចម្លើយរបស់នាងដួង បានឆ្លុះ នៅសាលាខ្មុស្សី យោងតាមចម្លើយសាក្សីប្តីឆ្មោះ ថាង ឡាន និង យោងតាមចម្លើយរបស់ឆ្មោះនាងដួង បានឆ្លុះ នៅពេលសវនាការតុលាការកំពូលថា : នៅពិតផ្ទះអ្នក ជិតខាងប្រែប្រួលជា១០ម ហើយពេលហង្ស ឆ្មោះ ចាប់រំលោភនោះ ខ្លួនបានស្រែករហូត៥០នាទី ប្រសិន បើដូច្នោះមែន ហេតុអ្វីក៏ពុំមានអ្នកជិតខាងណា ចេញមកជួយ ។ ដូច្នោះតាមរយៈប៉ុន្មានចំណុចខាងលើនេះ - បញ្ជាក់អោយឃើញច្បាស់ថា កូនក្តីខ្ញុំពុទ្ធពិតជាមុនមកជាមួយនាងដួង បានឆ្លុះ ដោយមនោសញ្ចេតនាពិតប្រាកដមែន ។ ដូច្នោះក្នុងនាមអ្នកការពារជនជាប់ចោទ ខ្ញុំសូមសម្រេចអោយក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តា តម្កល់ហោសដីកា លេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី ១៣ - ០៩ - ៩៩ របស់សាលាខ្មុស្សីទុកជាបាន ការទាំងមូល ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែម នា ពេលសវនាការរបស់តំណាងមហាអញ្ញការ អម តុលាការកំពូលថា : តំណាងមហាអញ្ញការ ពុំមាន ដោយសេចក្តីបន្ថែមទៀតទេ សូមក្រុមសេចក្តីសន្និដ្ឋាន នៅ ដដែល ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់វចនាការ របស់ ចៅក្រមវចនាការ ភ្នំ

- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់គណៈមហាអញ្ញការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសារ របស់ជនជាប់ចោទ របស់ជនរងគ្រោះ និង សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់មេធាវីការពារអោយជនជាប់ចោទ .
- ក្រោយពីបានពិភាក្សា ក្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ចម្លើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បង្គំសាក្សីលេខ ០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់ នាងដួង បានជួន ធ្វើឡើងក្នុងកំឡុងច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើកឡើងនេះមកជំនុំជំរះបាន តាម មាត្រា ១៥ ទីនច្បាប់វិញ្ញាបនបត្រ និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។
- យល់ឃើញថា ពុំមានភស្តុតាងច្បាស់លាស់ដាក់បន្តកទៅលើជនជាប់ចោទឈ្មោះ ហង្ស - ឈៀង ពីបទចាប់រំលោភសេពសន្ថវៈ ដែលប្រព្រឹត្តកាលពីថ្ងៃទី ២៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៧ នៅភូមិត្រពាំងបី ឃុំជ្រោរឆ្នាំង ទីរួមខេត្ត កំពង់ឆ្នាំងនោះឡើយ ។ ដូច្នេះត្រូវដោះលែងជនជាប់ចោទឈ្មោះ ហង្ស ឈៀង ពីការឃុំឃាំង ។
- យល់ឃើញថាការលើកឡើង របស់ នាងដួង បានជួន ក្នុងសាលាចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ សុទ្ធតែជា ឡើងនៃអង្គចេតុ ដែលសាលា ឧទ្ធរណ៍បានពិចារណា រួចហើយ ។
- យល់ឃើញថា សាលាដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ០៩ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវទាំងទំនង និង គតិច្បាប់ចម្លើយ ។

ចេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ និង ជនរងគ្រោះ

- ១ - ទទួលបង្គំសាក្សីលេខ ០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់នាង ដួង - បានជួន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំនងច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹង គតិច្បាប់ ។
- ២ - តម្កល់សាលាដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ០៩ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់ សាលា ឧទ្ធរណ៍ ទុកជាធន ការពេញទាំងមូល ។
- ៣ - សម្រេចដោះលែង ជនជាប់ចោទឈ្មោះហង្ស ឈៀង ពីការឃុំឃាំង ប្រហិនបើ ឈ្មោះនេះគ្មានជាប់ពិន្ទុពីបទផ្សេងទៀតទេ ។
- ៤ - សាលាដីកា នេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩